

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
Den 26. august 2014

**Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 362 (Alm. del – § 38.
Skatter) af 30. juli 2014 stillet efter ønske fra Ole Birk Olesen (LA)**

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for på hvilket fagligt grundlag, Finansministeriet fastholder, at arbejdsudbudselasticiteten ved lettelser af topskatten er på 0,1, når landets mest anerkendte økonomer siger, at arbejdsudbudselasticiteten ved lettelser af topskatten snarere er på 0,2 eller 0,3?

Svar

Indledningsvis er det vigtigt at gøre klart, at der er tale om to forskellige elasticiteter. Finansministeriet anvender som nævnt af spørgeren en arbejdsudbudselasticitet på 0,1, mens den elasticitet, som fx Claus Thustrup Kreiner, Jakob Roland Munch og Hans Jørgen Whitta-Jacobsen refererer til, er elasticiteten af skattepligtig indkomst.

De to forskellige elasticiteter måler to forskellige typer af reaktioner på ændringer i marginalsatserne.

Finansministeriet anvender en substitutionselasticitet mellem arbejdsudbud og fritid på 0,1. Den siger, at den gennemsnitlige arbejdstid stiger med 0,1 pct., hvis lønnen efter skat stiger med 1 pct.

Claus Thustrup Kreiner, Jakob Roland Munch og Hans Jørgen Whitta-Jacobsen har estimeret elasticiteten af skattepligtig indkomst ved en reduktion i skatten. Den skattepligtige indkomst påvirkes både af øget arbejdsudbud og af andre effekter, som påvirker timelønnen for en given arbejdstid. Professorerne betragter betydningen af, at den gennemsnitlige løn kan stige som følge af øget arbejdskraftmobilitet. Deres resultat peger på, at hvis effekten af arbejdskraftmobilitet inddrages fås en elasticitet i den skattepligtige indkomst på 0,15-0,3. Det betyder, at den skattepligtige indkomst stiger med 0,15 til 0,3 pct., hvis lønnen efter skat stiger med 1 pct.

Der er efter Finansministeriets opfattelse ikke tilstrækkeligt grundlag for at korrigere i de forudsætninger, der anvendes i forbindelse med vurderingen af effekterne af ændringer i de personlige indkomstskatter.

Det skyldes grundlæggende to forhold.

For det første er der stadig usikkerhed om, hvor store effekterne af lavere skatter er på den skattepligtige indkomst. I fx Kleven og Schultz (2013) og Kreiner, Leth-Petersen og Skov (2013) diskuteres nogle af disse usikkerheder. Der er fx tale om, at skatteyderne kan flytte indkomst til perioder med lavere skat eller flytte indkomst fra et skattegrundlag til et andet skattegrundlag med lavere skat. Desuden tyder analyserne på, at fx reformernes størrelser kan have betydning for effekterne.

For det andet er der ligeledes usikkerhed om, i hvilket omfang de effekter af skatteændringer, som fungerer via stigninger i timelønnen samlet set fører til en forbedring af de offentlige finanser. Det skyldes, at timelønsstigninger i den private sektor må forventes at påvirke løndannelsen i den offentlige sektor og via satsreguleringen også størrelsen af overførselsindkomsterne.

Der vurderes ikke at være samme grad af usikkerhed om effekterne af marginalskatte på arbejdsudbuddet og effekterne af øget arbejdsudbud på de offentlige finanser.

Jeg kan i øvrigt henvise til besvarelsen til Skatteudvalget af alm. del spørgsmål 706 og 708 af 17. juli 2014 samt Notat om Regneprincipper og modelanvendelse¹.

Med venlig hilsen

Finansministeren

¹ <http://www.fm.dk/nyheder/pressemeldelser/2012/11/oversigt-over-oekonomiske-regneprincipper>.